

LIETUVOS MUZIKŲ RĖMIMO FONDAS
STASIO VAINIŪNO NAMAI

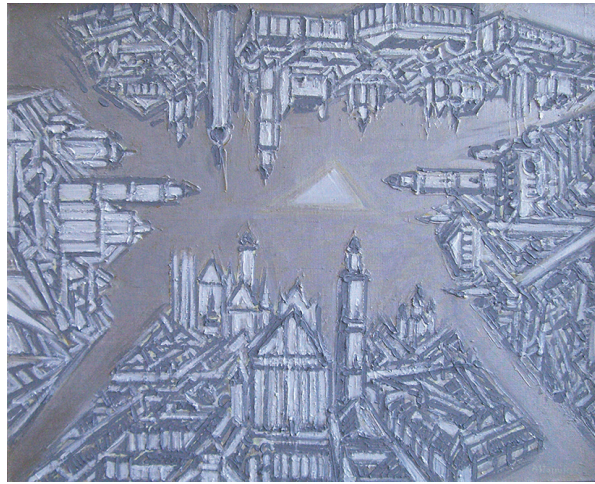
A. Tarvydo nuotr.

Maloniai kviečiame į dailininko
ALOYZO STASIULEVIČIAUS
parodos **HARMONIJA** atidarymą,
kurio metu vyks menų terapijos sesija.
Ją ves terapeutė Aušra Stasiulevičienė

Julij Germanowicz atliks

L. van Beethoveno Sonatos Nr. 28 I dalį

2021 m. rugsėjo 29 d. 15 val.
Lietuvos muzikų rėmimo fondo
Stasio Vainiūno namuose
(A. Goštauto g. 2-41)

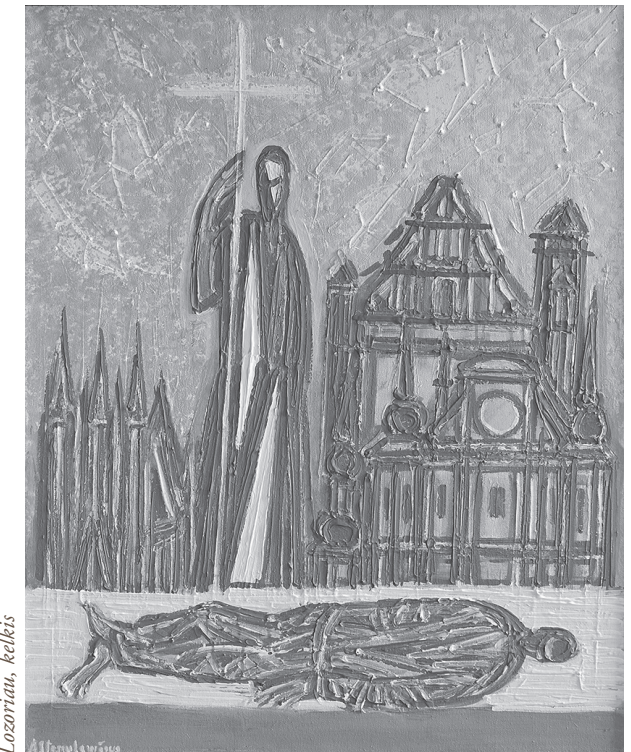
Kristolinė erdvė, II, 2013

Aloyzą Stasiulevičių visada atpažįstame iš Vilniaus senamiesčio motyvų interpretacijos ir individualaus, nepaprastai muzikalaus jo stiliaus. Dailėtyrininkė dr. Nijolė Tumėnienė, daugelį metų tyrinėjusi A. Stasiulevičiaus kūrybą, rašo, kad dailininkas meistriškai žaidžia linijų ritmu, gali virtuoziškai groti vienos spalvos styga – baltos, mėlynos ar žalios pustoniais ir faktūrų sukelta jausmų audra, išgaudamas sudėtingus nuotaikos ir minties niansus. Per 65 kūrybinio darbo metus dailininkas nutapė apie 2000 paveikslų. Kaip XX amžiaus tapytojas jis linkęs kalbėti paveikslų ciklais, suteikiančiais sparnus konceptualiam mąstymui. Žymiausi jo kūrinių ciklai: Vilniaus panoramos, Vilniaus sienos, kiemai, Vilniaus architektūriniai ansambliai, Vilniaus geto atminimui, Istoriniai paveikslai, Vilnius piešiniuose, Verbos, D'APRÈS, Muzikinis ciklas, Vilniaus baroko skulptūros, Žvaigždynai, Kristaus kančios istorija.

Dailėtyrininkė dr. D. Zovienė pastebi, kad dailininko kūryboje ypatingai išsiskiria Vilniaus senamiesčio motyvų interpretacijos. Anot dr. D. Zovienės, Vilnius Stasiulevičiaus kūryboje nėra vien urbanistinis peizažas, jis prilygsta savarankiškam filosofiniam žemynui, Lietuvos istorijos ir kultūros simboliui. Stasiulevičiaus paveikslai Vilniaus tema yra savita urbanistinio peizažo atšaka. Peizažą tapytojas suvokia novatoriškai

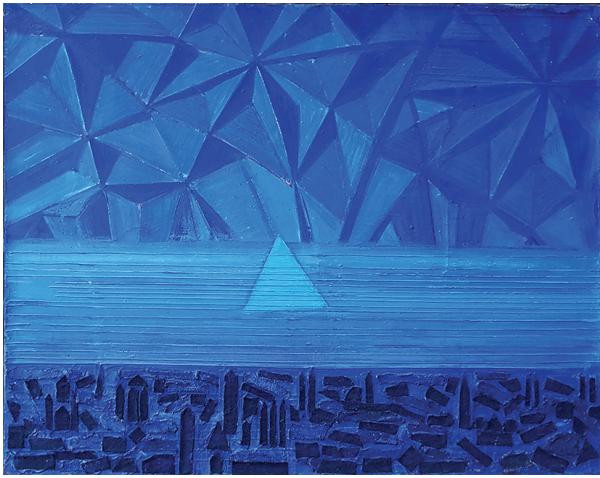
- tarsi scenovaizdį ar monumentaliosios dailės kūrinių. Vaizduodamas Vilnių, dailininkas atsisako siužeto, literatūrinio pasakojimo, renkasi poetinę metaforą ir muzikinio mąstymo principus. Viena ir tą patį motyvą tapytojas kaskart interpretuoja skirtingai, išvelgdamas vis naujų nuotaikų. Dažnai to paties motyvo paveikslus jungia į ciklus, pasitelkdamas muzikines komponavimo struktūras.

Ištikimybė Vilniaus temai ir intelektualumas, savita loginė paveikslų kompozicinė sandara, paremta urbanistinių struktūrų harmonija ir kaita, abstrakčios formos sudvasinimas ir laiko, kaip filosofinės kategorijos interpretacija, ypač jautrus ir išlavintas spalvų pojūtis, linijinės ritmikos muzikalumas ir novatoriškas koliažo ir paveikslų paviršiaus ir faktūros suvokimas, monumentalumas ir dekoratyvumas yra esminiai Stasiulevičiaus tapybos bruožai, išskiriantys šio dailininko kūrybą Lietuvių dailėje.

Lozoriat, kelkis

ALOYZO STASIULEVIČIAUS KŪRYBINĖ BIOGRAFIJA

Stasiulevičius Aloyzas gimė 1931 06 02 Ariogaloje, Raseinių r. 1950 – 1956 studijavo tapybą Lietuvos valstybiniame dailės institute, 1976 – 1979 dėstė jame. 1960 – 1976 dėstė M. K. Čiurlionio menų mokykloje Vilniuje, 2004 – 2006 Klaipėdos universitete. 1960 įstojo į Lietuvos dailininkų sąjungą. Nuo 1956 dalyvauja parodose. Nuo 1979 dirba vien kūrybinį darbą.

Surengė virš 80 individualių parodų Lietuvos ir užsienio muziejuose bei galerijose. Dailininko darbai reprezentavo šiuolaikinę Lietuvos dailę daugiau nei 90 grupinių parodų įvairiose pasaulio šalyse. Dalyvavo apie 160 bendrų parodų Lietuvoje. Pirmasis Lietuvoje pradėjo kurti ir eksponuoti parodose koliažo technika sukurtus paveikslus („Nenugalėtas, 1863“ (1963), „Sienų“ ciklas (1965–1985). 1993 m. subūrė kūrybinę tapytojų Individualistų grupę, vienijančią virš 20 tapytojų.

Dailininko kūrinių yra įsigiję 7 pasaulio muziejai: Voorhees Zimmerli dailės muziejus (Voorhees Zimmerli Art Museum), (Nonkonformistinio Sovietų Sąjungos meno kolekcija), Niu Džersio valstybinis universitetas, JAV; Ludwigo tarptautinio meno forumas (Ludwig Forum für Internationale Kunst), Achenas, Vokietija; Sharjah meno muziejus, Jungtiniai Arabų Emyratai; Valstybinė Tretjakovo galerija, Maskva; Latvijos nacionalinis dailės muziejus, Ryga; Lvovo nacionalinis muziejus, Ukraina; Livadijos rūmai-muziejus, Krymas, Ukraina.

Muziejai Lietuvoje, kuriuose saugomi

A. Stasiulevičiaus paveikslai:

Lietuvos dailės muziejus, Vilnius; Nacionalinis M. K. Čiurlionio dailės muziejus, Kaunas; Modernaus meno centras, Vilnius; Šiaulių „Aušros“ muziejus; Kėdainių krašto muziejus; Žemaičių dailės muziejus, Plungė; Žemaičių muziejus „Alka“, Telšiai; Vilniaus universiteto bibliotekos Grafikos kabinetas; Vinco Mykoliaičio-Putino memorialinis butas-muziejus; Mažosios Lietuvos istorijos muziejus, Klaipėda; Neringos istorijos muziejus, Nida; Lietuvos etnokosmologijos muziejus, Molėtų r.; Anykščių sakralinio meno centras, Beatričės Vasaris muziejus, Marijampolė.

Dailininko darbai eksponuojami visuomeniniuose interjeruose:

Lietuvos mokslų akademija, Vilnius; Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka, Vilnius; Lietuvos nacionalinis dramos teatras, Vilnius; Lietuvos Respublikos Vyriausybės rūmai, Vilnius; Vilniaus miesto savivaldybė; Vilniaus miesto universitetinė ligoninė, Vilniaus universitetas; Vilniaus universitetinė Antakalnio ligoninė; Vilniaus universiteto ligoninės Santaros klinikos; Nacionalinis vėžio institutas; Lietuvos Respublikos

ambasada Belgijos Karalystei ir Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei, Briuselis; Meinheimio municipalitetas, Vokietija.

Parašė ir publikavo virš 100 straipsnių apie Lietuvos, išeivijos ir kitų šalių dailininkus:

K. Zapkę, S. Baką, R. Viesulą, P. Mudistą, J. Puciatą, L. Murinieka, V. Kairiūkštį, A. Mončį, L. Tuleikį, V. Ciplijauską, A. Gudaitį, J. Švažą, V. Kasiulį, V. Kisarauską, V. Vizgirdą, J. Čeičytę, V. Antanavičių, B. Mingilaitę-Uogintienę, V. Igną, M. Levitan-Babenskienę, A. Švažą, A. Jusionį, V. Karatajų, V. Grybą, A. Bosą, V. Svirskį ir kt.

Įvertinimai:

Lietuvos nusipelnusio meno veikėjo garbės vardas (1978); IV Baltijos šalių tapybos trienalės premija (1978); IV tarptautinės realistinės tapybos trienalės Sofijoje laureatas (1982); III pasaulio žemaičių parodos laureatas (1999); Lietuvos Respublikos Vyriausybės meno premija (2002); Lietuvos Respublikos Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžius (2007); Vilniaus miesto savivaldybės Aukso medalis „Už nuopelnus Vilniaus kultūrai“ (2012); Kėdainių krašto garbės pilietis (2012).

Gyvena ir kuria Vilniuje. Studijos adresas:
Vasario 16-osios g. 2-101, LT-01106 Vilnius
Tel. +370 620 97 101,
el. p. stasiulevicius@gmail.com